

KEIKALLA

LAVANDERIN VELJESYHTYE – 1956

Yhtyeen perustivat ja siinä soittivat ylivieskalaisveljekset Pentti Lavander – basso ja laulu, Esa Lavander - saksofoni, huilu, klarinetti ja laulu, Esko Lavander – rummut, Matti Lavander – koskettimet, haitari ja laulu sekä Heikki Lavander – alttosaksofoni ja laulu.

Näillä kaikilla oli periaatteessa kolme ammattia koko sen ajan mitä keikkailivat ympäri Suomea, lähinnä pohjoisessa ja lähimaakunnassa. Alkuaikoina he kävivät ns. oikeilla keikoilla, mutta ravintolamuusikoiksi kouliintuivat ensinnäkin sen vuoksi, ettei arki-iltoina ehditty muille keikoille kuin lähiseudun ravintoloihin ja jos kauemmaksi niin silloin sen oli tapahduttava viikonloppuina. Ravintolasoittoja oli siihen aikaan jokaisena arkipäivänä. Varsinainen ansiotyö oli hoidettava ensin tämän harrastuksena olevan soittamisen tieltä. Pentti pyöritti leipätyökseen Sokoksen kuljetuspuolen pyöriä, Matti oli TVL:n varastomestari, Esko Vieskaman ostopuolen hoitaja ja Esa Kalajokilaakson Kirjapainon toimitusjohtaja. Lisäksi he olivat maanviljelijöitä auttaen vanhempiaan kotitilallaan. He sanoivatkin eräässä haastattelussa, että ravintolasoitto sivutoimisesti vaatii kovaa kuntoa ja sen he hankkivat kotitilan töissä. Heikki jättäytyi pois yhtyeestä vuonna 1962.

50-luvun loppu meni pitkälti kotiseudulla Ylivieskassa keikkaillessa. Tilaisuuksia oli aluksi mm. Karjapohjolan ja Ylivieskan Naisvoimistelijoiden sekä muiden firmojen pikkujouluissa ym. juhlissa. Esko kertoo soittaneensa näiden keikkojen ohella varsinaiset ensimmäiset keikkansa Hannes Takkulan yhtyeessä rumpalina vuosina 1958 - 1959 sekä Ylivieskan Soittajat puhallinorkesterissa niin trumpetin soittajana kuin myös rumpalina vuosina 1959 - 1962. Ikimuistoinen on myös VR:n 100-vuotisjuhla vuonna 1962, jossa hän Seinäjoen ja Ylivieskan Rautatieläisten Soittajien orkesterissa soitti patarumpuja.

KEIKALLA

Veljesyhte keikkaili 60-luvulla lähes joka viikonloppu Pohjois-Pohjanmaalla. Ainoastaan rukouslaurantait jäivät väliin. Keikkapaikat olivat mm. Raahе, Liminka, Pattijoki, Kello, Rantsila, Tyrnävä ja Kuusamo sekä Keski-Pohjanmaalla Kaustisen festivaalien aikaan Hotelli Marjaanassa vuosina 1965 – 1970, myös Muoniossa asti useana vuonna 60-luvun lopulla pääsiäisen aikaan.

Vuodelta 1966 on hauska keikkamuisto Rautaruukin Raahen tehtaan vihkijäisistä kun itse Tasavallan Presidentti Urho Kekkonen oli tilaisuudessa vierinaan arvovaltaisia Neuvostojohtajia. Lavanderin Veljesyhtyeen säestettävänä olivat Laila Kinnunen ja Tapio Rautavaara, joka ilmeisen hilpeänä aloitti oman osuutensa tervehtien Kekosta sanoen, että ”- Miten me, Urkki ollaan aina samoissa juhlissa?”. Niin, tälle keikalle tuli ukaasi Valtiokonttorilta kunkin soittajan työnantajalle, että vapautus päivätöistä oli myönnettävä.

Usein radiossa esiintyneet Lavanderit näyttäytyivät myös televisiossa vuonna 1966, kun Matti Heinivaho oli eräältä keikalta poiminut heidät tuottamaansa TV-ohjelmaan.

Keikkapaikkoina suosikkeja olivat kuitenkin kotoinen Vieska ja Raahen Tiiranlinna. Ei taida moni tänä päivän muistaa sellaisia Ylivieskan bilepaikkoja kuin Kuulan Kasino, Kantokylän Jukola, Savelan Nuorisoseura tai Raudaskylän Ahjola. Niiden tanssimusiikin kulttibändi oli Lavanderit.

Lavanderin Veljesyhte Ravintola Vieskassa 1975
Matti - urut, Pentti - basso, Esko - rummut ja Esa klarinetti

Monta hienoa keikkapaikkaa jäi vielä näkemättä kuten Amerikan kiertue, joka oli tarjolla, ei lähdetty myöskään Markku Suomisen kesäkiertueen taustabändiksi 1970-luvun taitteessa. Syy oli yksiselitteinen, päivätyöt ensin ja vapaa-ajanharrastus sitten.

KEIKALLA

Viimeisen kerran pojat soittivat uutena vuotena Hotelli Vieskassa (1975). Tämän jälkeen kukin asettui tahoilleen. Esko jatkoi paikkakunnalla eri orkestereiden rumpalina aina vuoteen 2019 asti. Vuonna hän 1999 hän esiintyi Ylivieskan Mieskuoroa säestävässä yhtyeessä YMK Band. Näitä keikkoja tehtiin aikoinaan paljon ja esitykset Akustiikassa olivat aina loppuunmyytyjä. Esa muutti Lappeenrantaan ja julkaisi vaimonsa Marja-Leenan kanssa cd-levyn On hetki rakkauden 2000-luvun alussa.

YMK Band (1999) - Risto Savela – basso,
Arja Löytynoja - huilu ja laulu, Keijo Nivala – haitari,
Esko Lavander – rummut, Markus Paavilainen – kitara
ja Tapani Vierimaa – koskettimet

YMK on lyhenne Ylivieskan mieskuorosta, jota bändi ryhtyi aikoinaan säestämään.

Vuonna 2003 Lavanderit palasivat rikospaikalle eli nostalgiahengessä he nousivat sille estradille jossa esiintyivät viimeksi lähes 30 vuotta sitten eli ravintola Vieskan areenalle. Veljesyhtyeen vanhin, Pentti oli valitettavasti tässä vaiheessa siirtynyt sille kuuluisalle viimeiselle keikalle. Hänen tontillaan tällä keikalla soitti alavieskalainen Vesa Kinnunen.